

Adı Eylül

– bulent-kaya · 04 Ekim 2009

Sunu;

"Aşk'a meyilli miyavlarımla
Asu'deyim, güneş ülkesinde tınısı bozuk.
Ölü gibi hissederken çaresizim, yaşayamıyorum.
Aşksa yaşamak, aşk Eylül'dür Eylül'de aşk!"

Ağustos akşamları demini almadan
Yaşam üstü matemlerim vurgun yedi
Ve sonbaharımda son buldu asi sevdam
Kanadı kırık serçeydim
Kimse görmedi, duymadı
"O" hariç...
Adı Eylül;
Aşkın sevda mevsimi,
Yılımın son ayı,
Alfabemin ilk harfı,
Hırçın gençliğimin dokuzuncu senfonisi
Başıboş sefilim
Arıyorum köşe bucak
Ansızın girdi rüyalarım düş
Sanırım bu yüzden Eylülde düş'tüm
Gel,
Çapraz ateşlerle sevda sarhoşu yap
Yağmala hovarda gençliğimi.
Bak,
Kaldır başını görebildiğin gök senin
Yeter ki,
Bir mum yak sönmesin ışığım
Çek,
Koca kentimin kara yas perdelerini
Durma,
Mevsim biterken,
Ne olursan
Ve her nerdeysen gel...

/../

Puslu bir gece yarısı
Fırtınaları coştururdu çatlamış dudaklarımda
Sessizliğimde sesi yankılandı
İnletti dipsiz iniltilerimi
Dizginleyemedim deli boranlarımı
Düş olup düşerdim düşlerinden
O nasılsın derdi
Sus puslarım figanlarıma sinerdi.
Ve en büyük çılglığım sessizliği severdi
O bendeydi ben Eylül'de
Eylül geldiğinde
Bir mum alevi titrerdi karanlıklar
Bağırdım durdum
Adı Eylül
İçimde sönmüş ihtilal kanırtısı
Hani serçeler ağlayınca ölülmüş ya
Bende serçe gibi katre katre sızlanıyorum
Elimde son sonatı aşkın afişlerde kalıyor
Söyleyemedim ki;
Seni seviyorum 'Ay Parçası'!
Ne yapsam faydası yok
Diyemiyorum işte...
"Çeken bilir ayrılık acısını"
Böyle geçmeyecek duracak zaman
Hayallerimde kavuşacağım sana
Bak işte,
Benimkisi de gelin güveylik oyunu
Hani diyorum ya ikide bir;
İçimden içim geçiyor ama bir sen geçmiyorsun!
Sende geç içimden ıslıl ıslıl
Anadan üryan soy kelimeleri
Delikanlıca yüzdür denizlerinde

/.../

Adı Eylül

Namı yankılanırken Mudanya sahilinde
İskeleler dayanamadı dibe battı
Gemiler alabora oldu
Ve yosun kokusu sardı Burgaz'ı
Karşımda heybetli Gemlik diz çöktü
Tıpkı benim gibi,
Balıklar dile geldi kıyıya vurdu can çekişti!
Yazık değil mi?
Hiç kimse ses çıkarmadı,
Sustu bütün mendirekler, sustu küpeşteler
Ne yaptın sahilime söyle?

/.../

Söyle Eylül,
Hani hatırlar mısın'larla başladığım şiirlerim vardı
Hatırladın mı?
Bazen denize taş atıp yüzdürürdüm
Şimdi attığım taşlar içimde batık
Dayanamıyorum
Patlatıyorum yavuz volkanlarımı
O susup bakıyor öylece
Şimdi susuyorum ona söylenircesine
Maksat yaşayamadıklarına isyan...
Benimkisi böylesine bir şey
Adı Eylül
Her akşam uğruna dilek tuttuğum yalvarışlarım
Şimdi nerede?
Bilmiyorum...
Gözlerime mil çekildi herhalde!
Mevsimler geçti birer birer
Avuturum diye sarıldı sergüzeştler
Ve o sustu bana
Bu ayda aşk başkadır
Gel diyorum
Yağmurlardan arınmış bir gök kubbeye
İsli bulutu söküp alından
Çorak yüreğe düşercesine
Bir saltanatı yıkıp

Kur Cumhuriyeti
Ama Eylöl'le ama Eylöl'de...

Aşksa yaşamak, aşk Eylöl'dür Eylöl'de aşk!

NeYzEn..

Bölent Kaya

Not: Bir Ağustos daha yiterken sevdayı öldürenler için öldüm öldüm dirildim. Sahiller evim oldu.
Gerçeğime en yakın şiirimdir tüm gerçeklerim ve gerekçelerimle.. Miladıma...Ama Eylöl'le Ama Eylöl'de.